

Sadakat Zincir Oldu

– kul mehmet · 21 Şubat 2026

Sadakat Zincir Oldu

Gönlümde surlar ördün, kapıları zincirledin,
Burçlarında bekledim, gözlerinle gizledin.
Yüreğim alev aldı, gözyaşım söndüremedi,
Sen bendeki tek gerçek, bir lahza olsun bitmedi.

Zaman hançer vurdu da, yarası kapanmadı,
Dikenli patikalarda, umudum tükenmedi.
Her solukta adınla ciğerim parçalandı,
Unutuş kuşu bile kanadını uzatmadı.

Sadakat zincir oldu, boynumda asılı kaldı,
Kader kalemiyle yazgım sana bağlandı kaldı.
Fırtına önümde durdu, ben sana boyun eğmedim,
Son nefes sensiz demez, sen illa dedin bitti.

Gözlerimde bahar söndü, dalında çiçek kalmadı,
İçimde bir fısıltı hâlâ seninle dolmadı.

Ömrümün son eşiğinde dua gibi anlamadı,
Gidemem senden uzak, ruhum senden ayrılmadı.

Dağlar tanık olsun ki, bu sevda hiç bitmedi,
Yıldızlar şahit olsun, gönlüm sana serildi.
Her yara bir nişane, bu gözyaşı dinmedi,

Gözlerindeki yaşlar ara bul demedi mi?

Geceyi yırtan çığlık, sabahı bulamadı,
Aşkın zehri damarda, panzehiri bulamadı.
Sonunda ben yenildim, kale yıkılmadı,
Sen aklımdan çıkmadın, bende hiç hal kalmadı

Mehmet Aluç